

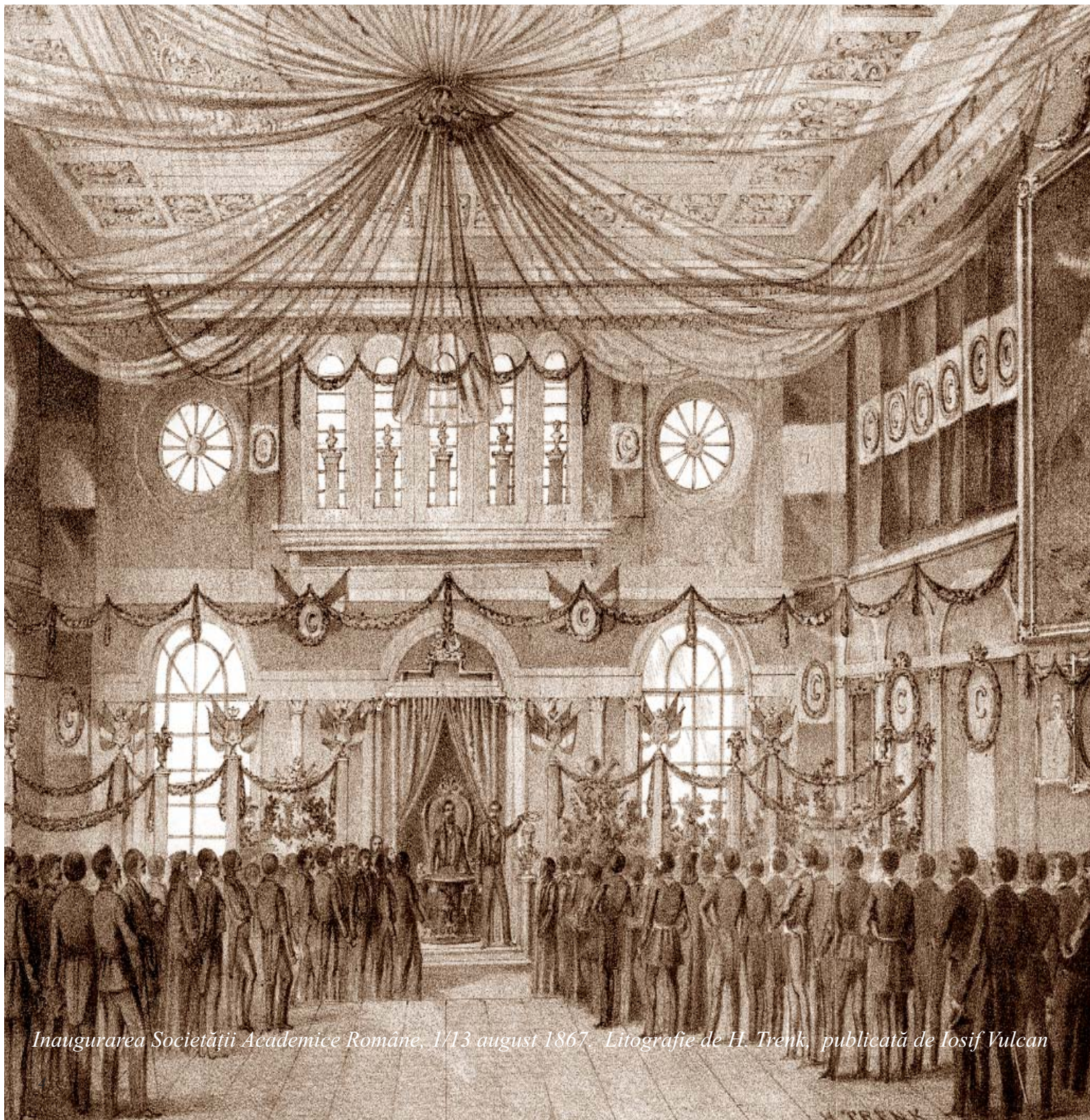
BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

București
2011

Inaugurarea Societății Academice Române, 1/13 august 1867. Litografie de H. Trenk, publicată de Iosif Vulcan

Cu o activitate neîntreruptă de peste 140 de ani, Biblioteca Academiei Române este cea mai veche, mai valoroasă (în privința patrimoniului cultural pe care îl deține) și mai complexă bibliotecă a României. Este o bibliotecă enciclopedică, cu statut de bibliotecă națională, deschisă cercetătorilor științifici, din țară și din străinătate și este o instituție a tuturor românilor. Menirea ei a fost și este și în prezent, aceea de a valorifica științific patrimoniul cultural național, de a păstra vie memoria neamului românesc, a istoriei existenței sale bimilenare, de a sprijini realizarea marilor proiecte ale Academiei Române. Biblioteca Academiei Române conservă cărți și publicații periodice din cele mai vechi timpuri, documente istorice de importanță națională, manuscrise ale marilor scriitori, stampe, fotografii, hărți, piese muzicale și colecții de numismatică și filatelie.

Încă din secolul trecut, când a luat ființă, Biblioteca a adunat prin donații, de la membrii Academiei și de la alte personalități marcante, prin achiziții, de la colecționari renumiți, prin efectul Legii Depozitului Legal (începând din 1885) și prin schimburile inițiate cu instituții similare din străinătate, cele mai valoroase mărturii ale spiritualității naționale, dar și ale culturii universale. Concret, în prezent, Biblioteca Academiei Române deține peste 85% din fondul documentar al României. Prin cele peste 12 milioane de unități din patrimoniul său, prin schimburile internaționale realizate, prin donațiile primite și achizițiile efectuate, prin bibliografiile de interes național pe care le realizează, Biblioteca Academiei Române reprezintă unul din cele mai prețioase laboratoare spirituale ale țării, după cum mărturisesc cititorii săi din țară și din străinătate.

Acad. Florin Filip

Director General al Bibliotecii Academiei Române

ISTORIC

Acum mai bine de o sută patruzeci de ani, când *Societatea Academică Română* își întocmea programul, care o obliga la cercetări de ordin filologic și istoric, constata dintru început lipsa unei biblioteci, care trebuia să adăpostească cât mai mult – dacă nu tot – din patrimoniul culturii naționale.

Înființată la 6 august 1867, un an după fondarea *Societății Academice Române*, Biblioteca Academiei Române a avut încă de la început misiunea de a aduna și conserva în colecțiile sale fondul național de manuscrise și tipărituri, ilustrând istoria și cultura românească, precum și istoria și civilizația universală.

Biblioteca Academiei Române este, după mai mult de un veac de funcționare, cea mai bogată bibliotecă românească. Este o bibliotecă națională, deținând fondurile cu cele mai multe titluri de imprimare românești, începând cu cele mai vechi, până la cele care apar în zilele noastre, fiind în același timp o bibliotecă științifică cu caracter enciclopedic, ale cărei colecții sunt organizate în așa fel încât să poată oferi materialul documentar necesar pentru cercetarea științifică în general și în special pentru cercetarea desfășurată în institutele Academiei Române.

ATRIBUȚIILE BIBLIOTECII ACADEMIEI ROMÂNE:

- ▶ Colecționarea, organizarea, punerea în valoare și dezvoltarea colecțiilor naționale de publicații și a colecțiilor speciale care reflectă creația spirituală și producția materială a societății românești de-a lungul istoriei;
- ▶ Achiziționarea cu prioritate, din țară și din străinătate, a documentelor specifice de importanță deosebită pentru identitatea cultural-științifică națională;
- ▶ Elaborarea și editarea Bibliografiei Naționale Retrospective pentru toate categoriile de documente;
- ▶ Realizarea schimbului internațional de publicații cu publicațiile Academiei Române;
- ▶ Coordonarea, din punct de vedere metodologic, a activității celorlalte biblioteci din rețeaua Academiei Române;
- ▶ Asigurarea formării de noi specialiști în domeniul biblioteconomiei și a științelor informării;
- ▶ Întreținerea de relații directe cu instituțiile similare, precum și cu alte instituții științifice din străinătate;
- ▶ Organizarea de conferințe, sesiuni și colocvii științifice;
- ▶ Alte atribuții specifice, potrivit Statutului Academiei Române și Regulamentului propriu de organizare și funcționare.

Colecțiile speciale aflate în patrimoniul Bibliotecii Academiei Române îi asigură acesteia un loc de frunte printre instituțiile de acest fel din România. Dintre ele, colecția de manuscrise este cea mai bogată din țară, iar colecțiile Cabinetului de Stampe, cele ale Cabinetului de Numismatică, Cabinetului de Muzică și Cabinetului de Hărți sunt adevărate puncte de referință în domeniu.

Biblioteca Academiei efectuează schimburi de publicații cu alte academii, instituții științifice, de învățământ superior sau biblioteci din străinătate și coordonează activitatea schimbului de publicații a altor unități ale Academiei Române, fiind în același timp nucleul unei vaste rețele formate din bibliotecile filialelor Academiei

Române și ale institutelor de cercetare ale acesteia. De asemenea, Biblioteca Academiei Române este bibliotecă depozitară a publicațiilor ONU. Pentru menținerea la zi a colecțiilor sale și pentru a răspunde necesităților unei biblioteci moderne, Biblioteca Academiei Române și-a axat politica de achiziții a publicațiilor străine nu numai pe achiziții directe, ci, în primul rând, pe schimbul internațional. În același timp, legatele și donațiile unor mari personalități au constituit o importantă sursă de îmbogățire a fondurilor bibliotecii.

Biblioteca Academiei Române a fost adăpostită la începuturile sale în clădirea Universității București, unde se găsea și sediul Academiei Române. În 1890 Academia Română și Biblioteca sa s-au instalat într-un local propriu, situat la nr. 125 pe Calea Victoriei.

Actualul edificiu al Bibliotecii Academiei Române este compus din:

Clădirea, formată din corpul ridicat în 1927 - 1929 după proiectul arhitectului Gh. Balș (primul corp de depozite), corpul proiectat de arhitectul Duiliu Marcu, construit în 1936 – 1937, monument de arhitectură cubistă, și un nou corp de depozite construit în 1960, cu o suprafață totală de 10.415 mp;

Clădirea nouă, construită după proiectul arhitecților Romeo Belea și Gh. Roșu, cu o suprafață desfășurată de 15.970 mp, cu o mare capacitate de depozitare, o sală de conferințe cu 220 de locuri și o modernă sală de expoziții.

De la stânga la dreapta: Acad. Ionel Haiduc, Președintele Academiei Române, Acad. Viorel Mărginean, Acad. Florin Filip, Director general al Bibliotecii Academiei Române

Rembrandt Harmenszoon van Rijn (1606 - 1669): Fuga în Egipt, aquaforte cu dăltiță și point sèche, c. 1653

COLECȚIILE BIBLIOTECII ACADEMIEI ROMÂNE

FONDUL DE IMPRIMATE

Biblioteca Academiei Române a fost înființată în 1867, dar istoria fondurilor sale are rădăcini mult mai profunde în trecut. Ea este legată de istoria Bibliotecii Colegiului Sf. Sava (fondată de eruditul român Constantin Cantacuzino în 1679), de aceea a Bibliotecii Mitropoliei din București, datând din secolul al XVIII-lea, de cea a bibliotecii de renume european a Mavrocordaților și altor numeroase biblioteci monastice.

Colecțiile de carte românească și străină, precum și cele de periodice au fost îmbogățite permanent prin achiziții și donații și dacă în 1901 colecțiile Bibliotecii Academiei se cifrau la aproximativ 140000 de unități, iar în 1967 ele totalizau 5750840 de unități, astăzi ele au depășit 12000000 de unități de bibliotecă.

Colecțiile de imprimate ale Bibliotecii Academiei Române se împart în două mari fonduri: cărți și periodice. Cărțile românești vechi și foile volante sunt conservate și organizate în colecții separate.

Fondul de carte – înseamnă în primul rând fondul publicațiilor imprimate în limba română pe teritoriul țării sau în străinătate, cărțile publicate în străinătate de autori români, ca și publicațiile străine despre români sau despre România. Acest fond provine în cea mai mare parte din donații ale unor biblioteci private, îmbogățit după 1885 cu toate publicațiile apărute în țară, prin aplicarea, în același an a Legii depozitului legal.

Fondul acesta, constituit cu ajutorul și sub îndrumarea unui mare număr de filologi și istorici printre care se regăsesc mari nume ale științei românești, precum Timotei Cipariu, Al. Odobescu, Ion Ghica, B. P. Hasdeu, Nicolae Iorga, Vasile Pârvan, Em. Racoviță și alții, a crescut de-a lungul anilor prin noi achiziții și donații, constituind baza de documentare și cercetare pentru toate lucrările ce privesc istoria poporului român.

În același timp, Biblioteca Academiei deține importante publicații străine, necesare cercetării și documentării în diferite domenii ale științelor sociale și ale științelor naturii. Acestea li se adaugă publicațiile românești și străine din domeniul matematicii, chimiei, biologiei, medicinei sau tehnicii, care au cunoscut o creștere remarcabilă în anii din urmă. Cu o structură enciclopedică, fondul de carte al Bibliotecii Academiei Române, cuprinde astăzi următoarele domenii:

Arte

Științe umaniste, filozofie și religie

Drept, Economie și politică

Limbă și Literatură

Știință și tehnologie

Științe Sociale

Istorie naturală, biologie, botanică și zoologie

Medicină

Istoria tehnologiei.

Fondul de periodice

Menționat ca fond independent încă în 1888, fondul de publicații periodice al Bibliotecii Academiei Române constituie colecția cu cele mai numeroase periodice românești, publicate în limba română sau în alte limbi. Sunt înregistrate aici peste 60.000 de titluri, cărora în ultimii 10 ani li s-au adăugat încă 5000 de titluri.

Din 1999 catalogarea se face on-line, un an mai târziu debutând și reconversia colecției.

Astăzi, fondurile Bibliotecii Academiei Române însumează peste 12000000 unități de bibliotecă, adăugând fondului de carte și periodice colecțiile speciale, dintre care 10.000 volume manuscrise, peste 500000 piese de corespondență și arhivă, 138000 gravuri și desene, peste 300000 de fotografii, 53112 documente cartografice, 190000 monede, medalii, plachete și sigilii, mai mult de 600 pietre gravate și 40000 de timbre, 55000 tipărituri muzicale, 20775 unități audio-video, 5300000 monografii și 6600000 publicații seriale.

În contextul dezvoltării tehnologiei informării și cunoașterii, Biblioteca Academiei asigură accesul la patrimoniul său cultural-științific pentru categorii de utilizatori din cele mai diverse domenii, punându-se astfel în slujba comunității și, prin intermediul personalului său științific, asigură utilizatorilor servicii specializate de calitate.

Primele ziare românești: *Curierul Românesc* (București, 1829) și *Albina Românească* (Iași, 1829)

CATALOAGE

Trei personalități reprezentative ale biblioteconomiei românești au contribuit în mod special la creșterea și organizarea colecțiilor Bibliotecii Academiei Române: Ioan Bianu, membru al Academiei Române și director general al Bibliotecii în perioada 1884 – 1935, Nerva Hodoș și Al. Sadi-Ionescu, colaboratori apropiați, care l-au ajutat în procesul de organizare a colecțiilor după principii moderne, urmând modelul marilor biblioteci europene.

Cataloagele tradiționale ale colecțiilor de imprimare sunt următoarele:

- Catalogul general alfabetic al cărților, inițiat de Al. Odobescu în 1874, conține în prezent descrierile bibliografice a peste 800.000 de titluri. El este însoțit de catalogul sistematic organizat conform clasificării zecimale universale.
- Catalogul general alfabetic al publicațiilor periodice, inițiat în 1888, conține în prezent descrierile bibliografice a peste 50000 de titluri.
- Catalogul sistematic general, conținând toate titlurile de carte, clasate conform principiilor CZU;
- Catalogul geografic al publicațiilor periodice, organizat pe țări și locul de publicare, utilizând un indice zecimal;
- Catalogul colecțiilor speciale, care conține descrieri bibliografice ale fondurilor de manuscrise, documente istorice, arhive și corespondență, carte veche, carte rară, stampe, hărți, muzică, numismatică.

Legenda Luceafărului

A fost odată ca'n porci
A fost ca ni'o dată

Un rade mari imperantist
~~Un ghiocei de fată~~ *Un stăruet de fată*
~~Un ghiocei de fată~~ *Amel f. f. fată*
~~Un ghiocei~~

Și era una la părinți
Și mândră și foar' celer
Cum e Fecioara între sfuri
Și lumă între stele

~~Un munte fabricator totli~~ *Un munte fabricator totli*
~~La poartă se vede pe munte~~ *La poartă se vede pe munte*
~~Adorarea în fecunda~~ *Adorarea în fecunda*
~~Și arătați fată pînă în colț~~ *Și arătați fată pînă în colț*
~~Și seară a odărilor~~ *Și seară a odărilor*

Într-o
Prora în gară am pe mînă
Luceafărul strălucitor
Pe mișcătoarele cărări
Coborî negre duce

Și te vede azi, și vede mâni
Și astfel dorința și gata
Ești a principi de reștămîni
Și fi eade dragă fată

Cum ea pe toate și răzîmă
Vîsînd, alături ei tîmple
De domul lui și inemă
Și nîflatul se tîmple

Și de cînt de viu s'aprinde el
În vîși care sîrî
Și pe munte negruhi castel
Cînd ea se vede în vîrî

Și pas cu pas pe vîrî ei
Alunecă și odăre
Și pe munte reale și scînteie
Și umeda și vîrî ei

Mihai Eminescu, Legenda Luceafărului. B.A.R., Ms. românesc 2261

*Pablo Picasso: Sora artistului - Lola (1903).
Pastel, 464 x 310 mm, semnat dreapta jos. Prov. Col .G. Oprescu; B.A.R. inv. 15501*

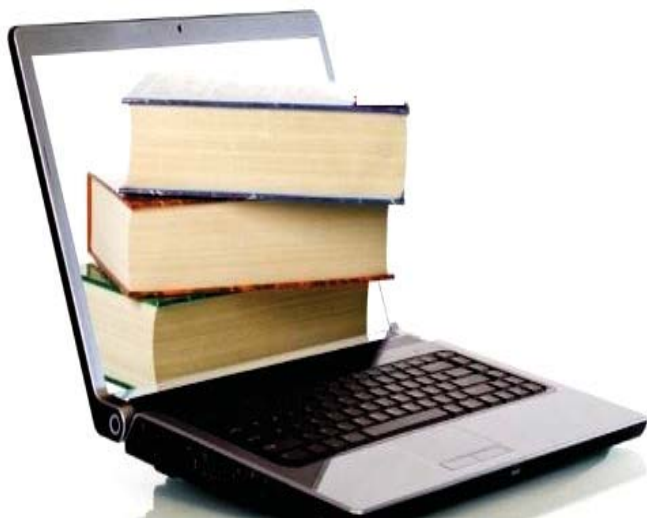
ACCESUL PRIN MIJLOACE ELECTRONICE

Multe dintre evoluțiile “cheie” axate pe îmbunătățirea accesului la resurse al Bibliotecii Academiei Române se referă la mărimea cantității de informații puse la dispoziția utilizatorilor, de la manuscrise și carte veche românească la gravuri, fotografiile și piese numismatice, la monografii și publicații periodice până la publicații pe CD sau DVD, baze de date online.

Catalogul on-line

În prezent baza globală de date a Bibliotecii Academiei Române funcționează cu 4 baze de date-biblioteci locale (<http://aleph500.biblacad.ro:8991/F>):

- RAL (catalogul general) ;
- ORB (catalogul Cărții Vechi Românești) ;
- BIB (Bibliografia Cărții Românești) ;
- EMI (baza de date text-imagine, aplicație de digitizare și catalogare a Manuscriselor Eminescu pentru biblioteca virtuală).

Totodată au fost puse la dispoziția utilizatorilor baze de date științifice care se pot consulta, în funcție de IP, de către cititorii B. A. R. și cercetătorii Academiei Române: Thomson ISI, Springer Link, Ovid, Scopus, PROQUEST, OXFORD JOURNALS, Wiley-Blackwell Journals, Open Access Journals, Gate of Open Access Journals.

B.A.R. oferă, de asemenea, servicii de informare și documentare on-line pentru utilizatorii care se află în incinta B.A. R. și pentru utilizatorii de la distanță, asigurând accesarea, prin INTERNET, a altor baze de date ale unor mari biblioteci, arhive și muzee din țară și din străinătate (35 de baze de date) și consultarea, prin INTERNET a portalului ZIARE.com care permite accesul zilnic la edițiile electronice a 53 de ziare și reviste românești, centrale și locale, la principalele publicații culturale și la periodicele diasporei românești, precum și la fluxul de știri al principalelor agenții de știri românești.

Se asigură accesarea edițiilor electronice ale unor publicații de referință (enciclopedii, dicționare, etc) și a revistelor electronice ale institutelor Academiei Române, precum și a bazei de date „Directory of Open Access Journals”, care cuprinde 1551 de publicații electronice din toate domeniile științei; 390 din aceste jurnale/reviste științifice se pot consulta la nivel de articol, baza indexând 72859 de articole cu text integral (de la 1.03.2005). În sălile de lectură ale bibliotecii se poate efectua și consultarea, pe CD-ROM, a unor publicații de referință.

În cadrul unui parteneriat între Biblioteca Academiei Române și Biblioteca Metropolitană București, s-a realizat site-ul **DacoRomanica** – Biblioteca Digitală a României, în felul acesta B.A.R. alăturându-se bibliotecilor celorlalte state membre ale UE, participante la biblioteca digitală europeană (www.europeana.eu); fondul de Carte Românească Veche al B.A.R., cel mai bogat din țară, a devenit astfel accesibil on-line pentru utilizatorii din întreaga lume. Biblioteca Academiei Române este frecventată de un mare număr de cercetători, profesori universitari, studenți, ziariști, etc., numărul publicațiilor consultate anual fiind de ordinul sutelor de mii.

SĂLI DE LECTURĂ

Sălile de lectură ale Bibliotecii Academiei, destinate consultării publicațiilor și colecțiilor speciale, sunt săli moderne, unde cititorii pot avea acces gratuit la Internet, cu biblioteci uzuale formate din enciclopedii, bibliografii naționale, cataloage, dicționare, ghiduri, repertorii generale și specializate, alte publicații de referință, tratate, monografii și periodice curente.

Sala de lectură Ioan BIANU (carte, periodice, acces gratuit la Internet, acces gratuit baze de date științifice – 90 locuri);

Sala de lectură N. N. Constantinescu (periodice, legislație, Comunitatea Europeană, UNESCO; acces gratuit la Internet, acces gratuit baze de date științifice – 40 locuri);

Sala de lectură Manuscrise-Carte rară D. Panaitescu-Perpessiciu (acces gratuit la Internet, acces gratuit la baze de date științifice – 40 locuri);

Sala de lectură Virgil Cândea (cabinet individual de lucru, acces gratuit la Internet, acces gratuit baze de date științifice – 16 locuri);

Sala de lectură G. Oprescu (*Cabinetul de Stampe*, acces gratuit la Internet, acces gratuit baze de date științifice – 28 locuri);

Sala de lectură Dimitrie Cuclin (*Cabinetul de Muzică*- 20 locuri);

Sala de lectură Gr. Moisil (*Cabinetul numismatic*- acces gratuit la Internet, acces gratuit baze de date științifice – 20 locuri);

Sala de lectură a Cabinetului de microfilme - 20 locuri;

Sala de lectură Simion Mehedinți (*Cabinetul de hărți*- acces gratuit la Internet, acces gratuit baze de date științifice – 20 locuri).

BIBLIOGRAFIA NAȚIONALĂ RETROSPECTIVĂ

Activitatea de publicare a bibliografiei naționale retrospective, atât pentru carte, cât și pentru publicațiile periodice, este o îndatorire fundamentală și permanentă a Bibliotecii Academiei Române, fiind deținătoarea a peste 85% din totalul fondului de publicații românești.

Conform unei decizii a Academiei Române care datează din 1894, activitatea științifică a Bibliotecii trebuia să înceapă cu o bibliografie generală a culturii românești, a cărei redactare a fost încredințată lui Ioan Bianu. În planul înaintat Academiei Române, aprobat în 1895, Ioan Bianu arăta că bibliografia românească, din punct de vedere al dezvoltării noastre istorice și a culturii române, se poate împărți în trei clase de publicații: a) cărțile românești vechi, de la 1508 la 1830; b) cărțile românești moderne, apărute după 1831; c) cărțile străine privind România și românii.

El preconiza de asemenea redactarea unei bibliografii a periodicelor românești și un catalog descriptiv pentru colecțiile de manuscrise și documente istorice. Planul prezentat de Ioan Bianu în 1895 se află la originea repertoriilor bibliografice următoare, apărute de-a lungul anilor.

BIBLIOGRAFIA CĂRȚII

BIBLIOGRAFIA ROMÂNEASCĂ VECHIE (1508–1830), elaborată de Ion Bianu, Nerva Hodoș și Dan Simonescu, în 4 vol., cuprinde cărțile publicate în țară sau în afara hotarelor, singurele condiții fiind redactarea lor în limba română sau de către români în alte limbi ori tipărirea lor cu sprijin și contribuție românească. Lucrarea a apărut astfel:

Vol. I : *1508-1716*, publicat în 1903;

Vol. II : *1716-1808*, publicat în 1910;

Vol. III : *1809-1830*, publicat în 8 fascicole între 1912 – 1934 ;

Vol. IV : *Adăugiri și îndreptări*, publicat în 1944.

Bibliografia, de mare importanță științifică, este completată cu numeroase note istorico-literare, referințe, informații și observații cu privire la existența exemplarelor din țară, cu reproduceri în condiții grafice deosebite a unor fragmente din textele lucrărilor bibliografiate, dedicații, prefete, epiloguri, pagini de titlu și ilustrații. Lucrările sunt descrise *cronologic*, iar la sfârșitul fiecărui tom pot fi regăsite într-un indice alfabetic și cronologic. Prima lucrare bibliografiată este *Liturghierul lui Macarie*, apărut în 1508.

BIBLIOGRAFIA ROMÂNESCĂ MODERNĂ (1831-1918), vol. I – IV, este continuarea cronologică a Bibliografiei Românești Vechi, cuprinde toate cărțile tipărite pe teritoriul românesc, toate cărțile în limba română, indiferent de autor și locul apariției, precum și toate cărțile autorilor români, indiferent de limba și locul în care au apărut. Ea este realizată conform normelor ISBD(M), în principal pe baza fondului de carte din Biblioteca Academiei și este structurată alfabetic, după autor și titluri.

Vol. I : *A-C*, publicat în 1984;

Vol. II: *D-K*, publicat în 1986;

Vol. III: *L-Q*, publicat în 1989;

Vol. IV: *R-Z*, publicat în 1996.

BIBLIOGRAFIA CĂRȚII ROMÂNEȘTI (1919 – 1952) poate fi accesată on-line (OPAC), în baza specială BIB. Aceasta este în curs de realizare în rețeaua internă de prelucrare computerizată a informației (ALEPH), conform normelor UNIMARC.

BIBLIOGRAFIA RETROSPECTIVĂ A PERIODICELOR ROMÂNEȘTI (1508 – 1952)

Primul volum al Bibliografiei retrospective a publicațiilor românești seriale, intitulat **PUBLICAȚII PERIODICE ROMÂNEȘTI** (ziare, gazete, reviste) 1820 – 1906, a fost întocmit de Nerva Hodoș și Al. Sadi-Ionescu, cu o prefață de Ioan Bianu. Volumul însumează 4302 titluri și a apărut la București în anul 1913. Lucrarea este ordonată alfabetic, cuprinde elemente bibliografice descriptive complete și prezintă selectiv fragmente din “articolele-program”. Volumul a fost apreciat ca “un model de bibliografie”, atât în țară, cât și de specialiștii din străinătate. Colectivul de bibliografi din cadrul Serviciului de Bibliografie Națională din Biblioteca Academiei Române a continuat elaborarea acestei lucrări de interes național, după cum urmează:

VOL. II – apărut în 1969, cuprinde 3400 titluri și acoperă perioada 1907 – 1918.

Trebuie subliniat faptul că acest volum este însoțit de o ADDENDA, în care este descris primul ziar tipărit în țara noastră, COURRIER DE MOLDAVIE, apărut la Iași, în limba franceză, 18 februarie – 1 aprilie 1790.

VOL. III – apărut în anul 1987, cuprinde 3398 titluri și acoperă perioada 1919 – 1924.

VOL. IV – apărut în noiembrie 2003, cuprinde 3919 titluri și acoperă perioada 1925 – 1930. Volumul este însoțit de un indice de nume și un indice geografic, care facilitează cercetarea catalogului.

VOL. V, Partea I – apărut în noiembrie 2009. Cuprinde 1425 poziții și acoperă perioada 1931 – 1935, literele A – C. Volumul este însoțit de literele de legătură D – Z, un indice de nume, indice de tipografii și un indice geografic.

Alături de aceste lucrări fundamentale pentru istoria culturii românești, au mai fost publicate o serie de bibliografii speciale, dintre care menționăm: *Bibliografiile operelor lui N. Bălcescu, Aurel Vlaicu, Gh. Țițeica, David Emmanuel, Traian Lalescu, Emil Racoviță, Anghel Saligny, Bibliografia matematică în România, Bibliografia Războiului de Independență etc.*

Menționăm în mod special *Bibliografia M. Eminescu*, care reprezintă cel de al XVII-lea volum al ediției M. EMINESCU – OPERE, inițiate de Dumitru Panaitescu-Perpessicius. Ea a fost elaborată de un colectiv al Serviciului de Bibliografie din cadrul Bibliotecii Academiei Române și a apărut la Editura Academiei Române în anul 1999. Lucrarea are trei mari secțiuni : OPERA, care cuprinde ediții în limba română, ediții în limbi străine, opera publicată în periodice; REFERINȚE DESPRE VIAȚA ȘI OPERA POETULUI atât în cărți, cât și în periodice (cu subsecțiunile lor); ICONOGRAFIA EMINESCIANĂ.

Structurarea bibliografică a referințelor în cadrul fiecărui capitol și adnotarea lor reprezintă noutatea și complexitatea acestei bibliografii în raport cu cele anterioare. Volumul conține 15.802 poziții, lista siglelor periodicelor bibliografiate, indice de lucrări literare, indice de jurnalistică, indice de nume. CD-ROM-ul care însoțește volumul, realizat la Editura Academiei, deschide calea unei noi activități editoriale, bazate pe o tehnologie modernă de comunicare a informației și este primul produs multimedia realizat de o bibliotecă din România.

Pe lângă textul integral al volumului tipărit, CD-ul mai cuprinde 30 de imagini color (reprezentând portrete, coperte de ediții, manuscrise), înregistrări audio, secvențe video, tabel cronologic cu trimiteri la lucrările anilor respectivi, 53 de poezii ilustrate, recitări, piese muzicale interpretate pe versuri de Eminescu. Volumul M. Eminescu: *Opere XVII. Bibliografie* a primit premiul Bogdan Petriceicu Hasdeu al Academiei Române pe anul 2000.

Cea de a doua parte a Bibliografiei M. Eminescu, care cuprinde Viața, Opera și Referințe (cărți și periodice) pentru perioada 1939 – 1989, a apărut la finele anului 2008 la Editura Academiei. Lucrarea încheie ediția națională OPERE M. EMINESCU cunoscută și sub numele de *Ediția Perpessicius*.

La aceasta se adaugă ediția facsimilată *Manuscrisele M. Eminescu*, în 24 de volume, publicată de Biblioteca Academiei Române în perioada 2004 – 2009, în cadrul unui proiect coordonat de acad. Eugen Simion, la care a colaborat Serviciul de Manuscrise – Carte rară, lucrare care a primit premiul Bogdan Petriceicu Hasdeu al Academiei Române pe anul 2006.

Vincenzo Cornaro, *Istoria lui Erotocrit* (1787). B.A.R., Manuscris românesc 3514

COLECȚIILE SPECIALE

SERVICIUL MANUSCRISE – CARTE RARĂ

Primele volume manuscrise intrate în patrimoniul Bibliotecii Academiei Române provin din donații și legate, din ce în ce mai frecvente după 1870. Prima donație a fost colecția de manuscrise și cărți vechi a lui Dionisie Romano, episcop de Buzău, dăruită Academiei Române în 1873. La aceasta s-a adăugat, în 1876, donația, făcută de Ion Ghica, a manuscriselor istoricului și revoluționarului Nicolae Bălcescu, urmată de aceea a bibliofilului moldovean Dimitrie C. Sturdza-Scheianul, de nenumăratele donații ale lui Dimitrie A. Sturdza, cele ale lui Titu Maiorescu, Barbu Bellu, Rosetti-Roznovanu, Mihail Kogălniceanu, Alexandru Odobescu, Liviu Rebreanu, Cezar Petrescu, toate constând din manuscrise, documente istorice, arhivă, corespondență, cărți românești vechi și cărți străine.

Fondurile generale ale Cabinetului de Manuscrise - Carte Rară sunt astăzi organizate în patru mari colecții: Manuscrise, Documente istorice, Arhive și Corespondență, Cărți rare. Constituite în spiritul ideii de reflectare a culturii și științei românești în context sud-est european și universal, aceste colecții sunt de o deosebită valoare științifică și documentară, indispensabile pentru cunoașterea istoriei acestor meleaguri, mărturii peste timp ale continuității istorice și culturale a românilor.

Manuscrise

În cadrul colecției de manuscrise, fondul românesc, peste 6000 de volume, este cel mai bogat, urmat de fondul grecesc – 1567 de volume, fondul slavon – aproape 900 de volume, fondul oriental (420 de volume) și fondul occidental (în cadrul căruia cel latin este cel mai important), cu un total de 1000 de volume.

Manuscrise românești

Menționăm în primul rând cele mai vechi texte în limba română pe care le cunoaștem: *Codicele Voronețean*, *Psaltirea Scheiană*, *Psaltirea Voronețeană*, *Psaltirea Hurmuzachi*, datând din secolul al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea.

Remarcabil, de asemenea, este *Slujebnicul Arhieresc al Mitropolitului Ștefan al Ungrovlahiei*, cu text în slavonă, română și greacă, precum și *Floarea Darurilor*, într-o traducere de la mijlocul veacului al XVI-lea.

În aceeași categorie se înscriu operele cronicarilor Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce, Constantin Cantacuzino Stolnicul, Radu Popescu păstrate în numeroase copii, unele chiar autografe, romanele populare precum *Alexandria* sau *Erotocritul* de Vincenzo Cornaro, *Ceasornicul Domnilor* de Antonio Guevara, tradus de Nicolae Costin.

Trecând la scriitorii clasici români, cele mai valoroase sunt cele 48 de volume manuscrise autografe ale poetului Mihai Eminescu, aproximativ 15000 de pagini.

Colecția de manuscrise românești conține totodată majoritatea manuscriselor autografe ale lui I. Heliade-Rădulescu, N. Bălcescu, V. Alecsandri, I. Ghica, Al. Odobescu, N. Iorga, Liviu Rebreanu, Camil Petrescu, O. Goga, Tudor Arghezi, Lucian Blaga, Mihail Sadoveanu.

Manuscrise grecești

Fondul este reprezentativ pentru difuzarea culturii neogrecești pe teritoriul românesc. Dintre cele mai valoroase piese menționăm: un fragment de 11 file al unui *Canon de penitență* scris pe pergament în sec. al XI-lea, ornat cu 20 de miniaturi aparținând școlii bizantine anterioare epocii Comnenilor, un *Tetraevangheliar* din sec. XIII, un manuscris liturgic din sec. al XVII-lea conținând *Imnul acatist al Sf. Fecioare*, cu miniaturi aparținând școlii cretane, *Logica* și *Fizica* lui Nikephoros Blemides, datând din sec. XIII.

Manuscrise slave

Acestea ilustrează începuturile culturii românești, slavona fiind limba oficială a cancelariilor domnilor Țărilor Române până la mijlocul secolului al XVII-lea. Amintim: *Apostolul*, scris pe pergament în sec. XIII, cu inițiale și ornamente cu negru și roșu; *Psaltirea* scrisă în Serbia la 1346 la ordinul lui Branko Mladenovici; *Slujebnicul* copiat în Moldova la 1643, remarcabil prin ornamentație; *Tetraevangheliarul* ferecat în argint, copiat în același an la mănăstirea Căldărușani și îmbogățit cu miniaturi și ornamente datorate preotului Vlaicu.

Manuscrise latine

Din fondul latin, menționăm o copie de la 1370 a celebrului *Rationale divinorum officiorum* de Guillaume Durand, un *Antifonar* din sec. XV, *Biblia sacra...* din sec. XIII – XIV și un *Breviar* din sec. al XV-lea, împodobit cu miniaturi și ornamente delicate.

Manuscrise orientale

Din acest fond semnalăm un fastuos *Coran* din sec. XVII, manuscrisul ebraic *Meghi'lat Esther (Eстера)* copiat și miniat pe teritoriul Moldovei în secolul al XVII-lea și o copie mai recentă a celebrei opere a lui Firdousi, *Șah-Namé*, cu frumoasele miniaturi ale școlii persane.

Documente istorice

Studierea istoriei poporului român, obiectiv aflat în programul Societății Academice Române încă de la înființarea acesteia, a impus constituirea în cadrul Bibliotecii Academiei, nu numai a unor colecții de manuscrise, carte și periodice, dar și a unei colecții de documente care să poată pune în lumină tradiția viețuirii românilor pe aceste meleaguri. Cele peste 600000 de documente istorice, intrate în patrimoniul Bibliotecii Academiei Române pe parcursul a mai bine de un veac, ilustrează epoci diferite ale istoriei românilor, începând cu secolul XIV-lea și mergând până la mijlocul secolului al XIX-lea.

Arhive personale și corespondență

Colecția de arhive personale și corespondență a fost constituită, în principal, datorită lăudabilei inițiative a unor academicieni și oameni de cultură care au donat propriile lor arhive, unde au păstrat toate vestigiile procesului de elaborare a operelor lor. Din cele 249 titluri de arhivă personală, semnalăm importante arhive ale lui I. Ghica, V. Alecsandri, M. Kogălniceanu, D. A. Sturdza, T. Maiorescu, G. Coșbuc, O. Goga, M. Eminescu, I. Creangă, B. P. Hasdeu, O. Densusianu, Spiru Haret, C. Rădulescu-Motru, Liviu Rebreanu, etc.

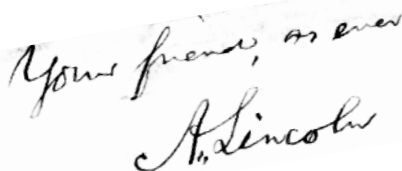
Aceeași colecție reunește de asemenea arhive istorice de un interes excepțional, constituind surse documentare prețioase pentru cunoașterea vieții politice și economice din țara noastră pe parcursul ultimelor secole, cum sunt spre exemplu arhivele: C. Angelescu, Al. Ioan Cuza, N. Bălcescu, Ion Brătianu, I. I. C. Brătianu, C. A. Rosetti, A. C. Cuza, etc.

Mai nou constituită, colecția de corespondență și autografe conține peste 500.000 de piese, organizate pe fonduri, în ordine alfabetică și cronologică. Fondurile de corespondență a personalităților culturii și științei românești sunt, în mod firesc, cele mai numeroase. Multă vreme controversată, valoarea de document a scrisorilor se află astăzi în prim plan. De la sine înțeles, fondurile românești de corespondență sunt mult mai bogate și de o valoare majoră.

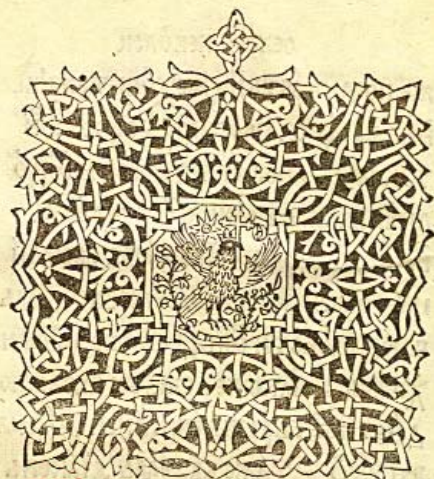
Biblioteca Academiei Române deține o vastă colecție de corespondență a marilor scriitori clasici ai literaturii române, Mihai Eminescu, Vasile Alecsandri, Ion Ghica, I. L. Caragiale, Al. Vlahuță, Barbu Delavrancea, Liviu Rebreanu, Cezar Petrescu, Mihail Sadoveanu, etc.

În domeniul artelor, subliniem corespondența pictorilor Th. Aman, N. Grigorescu, Șt. Luchian, N. Tonitza, precum și aceea a marelui muzician George Enescu. Un fond aparte îl constituie imensa corespondență primită de cunoscutului istoric Nicolae Iorga, 432 de volume, în mare parte inedită.

Printre scrisorile provenind de la scriitori sau oameni politici străini, întâlnim nume de răsunset: Voltaire, J. J. Rousseau, Chateaubriand, Lamartine, Victor Hugo, Emile Zola, Fr. Mistral, Romain Rolland, John Galsworthy, Ch. Robert Conte de Nesselrode, Abraham Lincoln ș. a. Amintim de asemenea fondul de autografe Felix Bamberg, ce conține numeroase scrisori autografe ale Țarului Rusiei, Alexandru I, ale lui Talleyrand, Napoleon al III-lea, Abraham Lincoln, Windson Churchill, ale generalului revoluționar Iosif Bem și ale altor personalități importante.

Your friend,
A. Lincoln

ГѢТѢ НА СѸЖЕАН
ЖЕ ВЪ СѢХЪ СѸЦА НАШЕГО ІОАННА

А

ЗЛАТОУСТАГО. МЛТВА НА ДЬКАДІ
АДІЛОТН ПРН **Ѧ**ЛѢ.
НОСНМЪ ХѢБЖЕНШЬ
ВЪ КОНАБѢЛГО ЖЪХАНІА
ѢЖЕ ПРІЕМЪ ВЪ ПРѢНѢ
НЫТВОИ ЖРѢТЬ ВНИ
КЪ. ВЪ СПОСАННАМЪ
БЛГОДѢТЬ ПРѢСТІГО ТВОЕГО ДХА.
ДІАКОНЪ. ГѢ ПОМЛНМСА. ІЕРЕН
ПОКАДНВЪ СВѢЗДНЦЪ ПОЛАГА
ЕТЪ ЖЪ НАДЪ СѢМЪХЛѢ БѢГЛА.
ПРНШѢДШН СВѢЗДА СѢЛЪ КРѢХѢ
ИДЕЖЕ БѢ ОТРОУЕ. ДІАКОНЪ.
ГѢ ПОМЛНМСА. ІЕРЕН КАДЕ
ПРѢВШН ПОКРѢВЪ ПОКРѢВѢЕТЪ

Б

Liturgierul tipărit de ieromonahul Macarie la 1508, prima carte tipărită în România. B.A.R., CRV 1

Carte românească veche

Colecția de Carte românească veche a Bibliotecii Academiei Române are ca bază cărțile românești tipărite între 1508-1830, constituind, prin cele 2120 de titluri, în peste 6000 de volume, tabloul cel mai complet al istoriei culturii românești.

Cea mai veche operă tipografică românească pe care o cunoaștem este *Liturghierul* din 1508, tipărit de Macarie cu o frumoasă literă de inspirație venețiană, urmată de *Octoihul* din 1510 și *Tetraevangheliarul* slavon din 1512. Din același secol, Biblioteca Academiei deține un *Tetraevangheliar* românesc de Brașov (1560 – 1561), *Palia* imprimată la Orăștie în 1582, ca și o suită de tipărituri românești și slavo-române ale diaconului Coresi.

Secolul următor cunoaște o înflorire a activității tipografice, datorată în Moldova lui Petru Movilă și domnitorului Vasile Lupu, cu sprijinul căruia a apărut *Pravila* din 1646. Se remarcă totodată tipăriturile mitropolitului Dosoftei, între care *Psaltirea* (1680) și *Viețile Sfinților* (1682) ocupă un loc important. Dintre tipăriturile muntenești de secol XVII, amintim *Pravila* de la Govora (1640) și *Îndreptarea legii* (1652), tipărite în timpul domniei lui Matei Basarab, dar și *Cheia înțeleșului* (1678), tipărită la București și *Biblia* lui Șerban Cantacuzino (1688).

Începutul secolului al XVIII-lea deschide o nouă epocă în arta tiparului românesc prin seria celor 43 de lucrări realizate de Antim Ivireanul, sub patronajul lui Constantin Brâncoveanu.

În acest timp, cărțile tipărite în Moldova și Transilvania anunță apariția unui spirit nou în cultura românească, spirit materializat în publicarea primei cărți de filosofie, *Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea*, de Dimitrie Cantemir, imprimată la Iași în 1698, în românește și grecește.

Remarcabile piese ale patrimoniului cultural național, interesante prin conținutul lor, dar și prin ornamentație, legătură, numeroase însemnări manuscrise referitoare la circulație sau la diverse evenimente, tipăriturile vechi românești sunt descrise în detaliu în baza de date ORB, accesibilă on-line, un complex catalog a trei secole de tipar românesc. În plus, întregul fond de carte românească veche este accesibil on-line pe site-ul DACOROMANICA.

Carte rară

Colecția cuprinde peste 11000 de volume de carte rară, tipărituri deosebite prin vechimea, ornamentația originală, legăturile și materialele pe care au fost imprimate, mărcile de proprietate și însemnările autografe ale unor personalități care le-au deținut.

Incunabilele sunt reprezentate de exemplare admirabile prin frumusețea literei, aranjarea în pagină și gravurile pe care le conțin, așa fiind: *Hypnerotomachia Poliphili*, tipăritură din 1499 a lui Aldo Manuzio, cu gravuri atribuite lui Giovanni Bellini; Albertus Magnus, *Cronica de la Nürnberg* a lui Hartmann Schedel, cu gravuri de M. Wohlgemuth, maestrul lui Albrecht Dürer.

SERVICIUL STAMPE, HĂRȚI, MUZICĂ

În 1874, D. A. Sturdza, prim-ministru și fondator al Societății Academice Române alături de Alexandru Odobescu, donează primele gravuri, reprezentând portretele domnitorilor români, executate de autori cunoscuți ai graficii universale și numeroase albume de gravuri. Astăzi există o colecție de gravuri românești de o deosebită valoare documentară, dar și un important fond de desene și acuarele ale pictorilor români din sec. XIX și XX. Colecția reflectă dezvoltarea gravurii românești moderne începând cu sfârșitul secolului al XVIII-lea, de la cele mai vechi stampe populare, semnate de Gheorghe Pop în 1798, litografiile executate la Iași la inițiativa lui Gheorghe Asachi, cele 12 planșe ale *Albumului Iașului* apărut în 1845, desenate de J. Rey și litografiate de P. Müller, portretele litografiate de Ion Negulici, cum ar fi cel al lui Grigore Bengescu sau Tzigara Samurcaș, cromolitografiile lui Carol Popp de Szathmari, peste 84 de gravuri ale lui Theodor Aman, lucrările lui Gabriel Popescu, cel mai important gravor al începutului de secol XX, aproape toate litografiile și gravurile lui Jean Al. Steriadi, numeroase lucrări ale lui Gheorghe Petrașcu, Nicolae Vermont și Simion Sanielevici, până la gravurile și desenele pictorilor contemporani: Geta Brătescu, Marcel Chirnoagă și Gheorghe Boțanu.

Cabinetul de Stampe deține o mare parte a acuarelelor sculptorului Ion Georgescu, desene, pasteluri și acuarele ale lui Ștefan Luchian, peste 360 de desene și acuarele ale lui Nicolae Grigorescu, Gheorghe Petrașcu, Theodor Palady, Nicolae Tonitza, Nicolae Dărăscu, Lucian Grigorescu, Henri Catargi, dar și importante lucrări ale artiștilor plastici contemporani Jules Perahim, Vasile Kazar, Octavian Angheluță, Rodica Maniu, Eugen Drăguțescu, Ioan I. Mirea și încă mulți alții, îmbogățindu-și permanent patrimoniul artistic prin noi achiziții.

Din anul 2011 a început catalogarea digitală a desenelor și gravurilor, pornind de la fondul de artiști străini care au ales subiecte privitoare la istoria, etnografia sau peisajul Țărilor Române, opere ce pot fi regăsite în fișierul on-line al bibliotecii, atât ca fișă de catalog, cât și ca imagine digitală.

Gravură

Datorită unor achiziții sistematice, principalele momente ale gravurii europene, începând din secolul XVI-lea sunt reprezentate în colecțiile cabinetului prin opere caracteristice. Școala germană, prin operele lui Albrecht Dürer (24 de gravuri în metal și lemn), Lucas Cranach, Lucas van Leyden; Școala olandeză, prin Anton van Dyck (7 portrete gravate în acvaforte), Rembrandt van Rijn (24 de acvaforte); Școala italiană, prin Antonio Tempesta, Giovanni Battista Tiepolo; Școala franceză, prin Jacques Callot, Antoine Watteau; Școala spaniolă cu seria *Capriciilor* lui Francisco Goya (donate de Al. Tzigara-Samurcaș), sunt doar o parte din fondul european existent în Biblioteca Academiei Române.

*Marcel Iancu, **Stamate și Pâlnia.***

Litografie în culori, 340 x 510 mm. Trimitere la textele lui Urmuz din „Pagini bizare”; B.A.R. inv. 45514

Fondul de stampe japoneze cuprinde opere însemnate ale unor artiști din secolele XVIII, XIX și XX. Din Școala Torii se păstrează un exemplar din planșele lui Kiyomitsu (secolul al XVIII-lea), iar de la întemeietorul Școlii Katsukawa, cunoscut pentru imaginile sale din lumea teatrului japonez, există un exemplar prețios *Actori într-un decor câmpenesc*. Cea mai mare parte a colecției de gravuri japoneze aparține Școlii Utagawa.

Fotografii

Cabinetul de Stampe încorporează un numeros fond de fotografii, circa 400000 de piese, de la începuturile fotografiei până astăzi, românești și străine, lucrate în tehnici diferite, dagherotipii, calotipii, fotografii cu colodium, până la tehnicile contemporane.

De-a lungul timpului au fost achiziționate fotografii cu valoare de document și fotografii cu valoare artistică. Carol Popp de Szathmari, Fr. Dusheck-tatăl și fiul, Fr. Mandy, N. Ionescu, S. Petrescu, etc. sunt câteva nume reprezentative pentru istoria fotografiei românești.

Începând cu anul 2003 catalogarea fotografiilor se face direct în fișierul on-line al bibliotecii, fiind atașată și imaginea fotografiei. Portrete ale marilor personalități românești și străine sunt conservate în acest fond, multe dintre ele având dedicații și diverse mențiuni autografe: Ion Eliade-Rădulescu, Vasile Alecsandri, Ion Ghica, Lucian Blaga, George Enescu, Anghel Saligny, Traian Vuia, Nicolae Iorga, etc.

Lor li se adaugă fondul de clișee, de asemenea de o mare valoare documentară: prețioase calotipii provenind de la bibliofilul D. C. Sturdza-Scheianul, V. Alecsandri, Barbu Lăutarul, dr. Iacob Cihac - și cele executate de Carol Popp de Szathmari.

Hărți

Organizate ca o colecție aparte, fondurile de hărți și atlase numără 5522 atlase, 16606 hărți, 3786 planuri de moșii, 250 hărți murale, hărți în relief și planigloburi. Având un caracter național prin excelență, colecția conține material cartografic referitor la provinciile românești, de exemplu: *Mappa Specialis Walachiae* din 1788; *Harta Moldovei*, desenată de Rhigas Velestinli în 1792; *Harta Principatelor Unite* din 1860-1865, sau alte hărți ale României întocmite de geografi celebri precum Schmidt, Konrad, Bieltz, Mercator. Materialul cartografic, foarte variat, este de o valoare incontestabilă pentru studierea istoriei naționale.

Se află în acest bogat fond și o copie în culori după Planul Topografic al orașului București la sfârșitul secolului al XVIII-lea, de Evist și Purcel.

În afara fondului românesc, cabinetul are și un mare număr de hărți străine, întocmite de geografi cunoscuți, printre care Ortelius (*Theatrum Orbis Terrarum*, 1570), Mercator (*Atlas Minor*, 1628) Homann, Seutter, Kiepert, Delisle. Fondul poate fi consultat și on-line, din anul 2001 începându-se catalogarea digitală a hărților.

Muzică

Materialele cu caracter muzical și-au făcut apariția în colecțiile Bibliotecii Academiei din 1875, când au fost achiziționate unele partituri muzicale: cadrulul pentru pian *Souvenir de Galatzi* și *Quatuor* de Constantin Dimitrescu. Colecția, aproximativ 55000 de piese, are o mare valoare documentară, înregistrând opere fundamentale ale culturii muzicale clasice, compoziții simfonice, opere și operete, impresionante colecții de folclor, reflectând în ansamblu atât direcțiile dezvoltării activității compozitorilor români, cât și preocupările teoretice ale învățământului muzical și ale criticii muzicale.

Revelatoare sunt operele compozitorilor români, dar și cele ale unor mari compozitori străini, manuscrise originale Mozart, Maseau, Richard Strauss, Rossini, Talberg, Mainardi, Stigelli. Un manuscris de o deosebită valoare este acela intitulat *Cadenza per il Rondeau* și *Ferme nel Rondeau*, op. 4, de Mozart, căruia i se adaugă manuscrisul lui Gioacchino Rossini, scris pe o hârtie specială și ornat cu un desen de o rară delicatețe. Un loc aparte în cadrul colecției îl ocupă manuscrisele lui Dimitrie Cuclin și cele ale marelui nostru compozitor George Enescu. Cabinetul de muzică dispune de asemenea de o bogată fonotecă în care se găsesc imprimate, între altele, vocile unor personalități ale științei și culturii românești: Nicolae Iorga, Octavian Goga, Tudor Arghezi, Mihail Sadoveanu.

CABINETUL NUMISMATIC

Odată cu afirmarea mișcărilor naționale din Centrul și Estul Europei, mijlocul și mai ales cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea au fost marcate de apariția și dezvoltarea preocupărilor legate de recuperarea efectivă a unei părți cât mai reprezentative a patrimoniului istoric românesc, ca mijloc de afirmare a identității naționale. Așa se face că efervescenta culturală, istorică, arheologică din jurul unor personalități cum au fost Cezar Bolliac sau Nicolae Mavros a generat apariția primelor colecții numismatice. Nu întâmplător, colecția lui Cezar Bolliac, între primele alcătuite în spațiul românesc, conținând monede ale cetățitorilor grecești vest-pontice, a fost donată Academiei Române.

Dezvoltarea cercetării numismatice românești în a doua parte a secolului al XIX-lea, mai exact după 1870, urmare a activității de colecționari și savanți erudiți a lui M. C. Sutz și D. A. Sturdza – primii conservatori ai colecțiilor de profil ale Academiei Române, urmată de fondarea Societății Numismatice Române în 1903, au condus la constituirea Cabinetului Numismatic al Academiei Române la 1 ianuarie 1911, în ideea organizării, după modelul francez, a celui mai important centru de cercetare numismatică din țară. Primii conservatori ai colecțiilor Cabinetului numismatic au fost chiar M. C. Sutz și C. Moșil. Cel dintâi a oferit și cele mai semnificative donații de monede grecești (circa 4000 piese ale coloniilor grecești de la Marea Neagră, din Asia Mică și Balcani), exemplare adunate din toată lumea, beneficiu direct al legislației extrem de liberale din perioada interbelică. Primele sale oferte se situează în anii de dinaintea Primului Război Mondial – circa 2000 monede grecești din Istros, Tomis, Kallatis – acestea fiind evacuate la Moscova în condițiile ocupației germano-austro-bulgare a Bucureștilui. Blocate pe termen lung la Moscova, acestea nu mai pot fi azi identificate ca atare; Fondul M.C. Sutz s-a refăcut după 1920, donațiile sale continuând până în anul 1933. De altfel, publicarea completă a acestei colecții a făcut obiectul unor proiecte internaționale româno-franceze, volumele realizate fiind un binemeritat omagiu adus marelui savant. Succesivele donații ale lui M.C. Sutz au fost urmate de spectaculoase ansambluri de monede medievale ale Țării Românești și Moldovei, provenind din colecțiile lui D. A. Sturdza și N. Docan, și în 1944, de celebra donație a inginerului Constantin Orghidan – circa 10000 piese grecești antice, romane, bizantine, medievale transilvănene, piese sigilare asiriene. Astăzi, fondul numismatic al Cabinetului atinge azi 150000 unități. Între cele mai spectaculoase și importante științific ansambluri numismatice se numără colecția de monede de aur. Numărând aproape 9000 monede, grecești, romane, bizantine, medievale, turcești, ea constituie unul dintre cele mai reprezentative ansambluri de acest fel din Europa (colecții de referință, între cele mai valoroase materiale de studiu de profil din lume).

Cameea Orghidan, a treia ca mărime din lume

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

Sediul central:

Calea Victoriei, 125, Sector I București
Telefon : 0040 2128284, 0040 2128285
Fax : 0040 2125856
E-mail : biblacad@biblacad.ro

Director General : Acad. Florin Filip

PROGRAM DE FUNCȚIONARE:

SĂLI DE LECTURĂ

LUNI -VINERI: 8-20

SÂMBĂTĂ: 8 -14; DUMINICĂ: ÎNCHIS

SALA MANUSCRISE - CARTE RARĂ

LUNI, MARTI, JOI, VINERI: 8 -14

MIERCURI, JOI: 8 -19

SÂMBĂTĂ, DUMINICĂ: ÎNCHIS

BIROUL DE PERMISE

LUNI -VINERI: 8-14

SÂMBĂTĂ, DUMINICĂ: ÎNCHIS

FILIALE :

Filiala din Iași

Bdul. Carol I nr.8, cod 700505

Tel. 0232/211150

Fax. 0232/211150

Filiala din Cluj

Str. Republicii nr.9, cod 400015

Tel. 0264/592363

Fax 0264/596889

Filiala din Timișoara

Bdul. Mihai Viteazul nr. 24, cod. 300223

Tel. 0256/ 491816

Fax. 0256/491816

